

ξηράς και από θαλάσσης σημειον του φρουρίου, όπως και το δεξιό αυτό κατεστραμμένον κανονιστάσιον. Το ύψος του φωταγωγού και της αναφωτίδος έδωκαν αί παρακειμεναι αναφωτίδες αλλά και το σφζόμενον κατώφλιον της παλαιάς. Ούτω μέ παλαιούς λίθους, έστερεώθη και άνεστηλώθη ή στοά, άποκατεστάθη ή πυλις εις την άρχικην της μορφην (Πί ν. 405 ζ'), πλαισιωθείσα διά παλαιών φωκαϊκών λίθων, και έτοποιητήθη εις την κανονικην της θέσιν ή αναφωτίς.

δ) Σπουδαιοτάτην προσφοράν διά την άξιοποίησιν του φρουρίου άπετέλεσεν ή γενομένη έφέτος προσπάθεια άποχωματώσεως περίξ αυτού, ήτις άπέδωκεν όλόκληρον την τάφρον από του έπάνω Πορτέλλου μέχρι της θαλάσσης. Το άνάλημα της τάφρου άπηλευθερώθη καθ' όλον το μήκος μέχρι της θαλάσσης και οι έντός της τάφρου χώροι, οι χρησιμοποιούμενοι ως άποθέται σκουπιδιών, όρνιθώνες και κήποι, έκαθαρίσθησαν και το τείχος και ό προμαχών της περιφράξεως άπεχωματώθησαν εις βάθος ένδος και πλέον μέτρου. Εις πλείστα σημεία το άνάλημα έχει φθαρή και ή πρώτη φροντίς της Ύπηρεσίας θά είναι ή στερέωσις του.

2. ΤΥΧΑΙΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ

Από την κόγχην του κατεδαφισθέντος παλαιού ναού του Άγίου Ιωάννου Θεολόγου Άττικής άπειχίσθη βάσις παραστάδος, διαμορφωμένη εις σχήμα λεοντόποδος (Πί ν. 406 ζ') από τον γνωστόν εις Χίον λίθον μέ το όνομα «σιδερόπετρα», διαστάσεων: μήκ. 0,44, βάθ. 0,33 και ύψ. 0,29 μ. Έπί της άνω επιφανείας φέρει τόρμον και μικράν αύλακα μολυβδοχοήσεως. Εις το οικόπεδον της Ένώσεως Μαστιχοπαγωγών, κατά την διάνοξιν θεμελίων, άνευρέθη και άλλη όμοία βάσις παραστάδος της ίδιας διαμορφώσεως, αλλά καλύτερας έπεξεργασίας, από ύπέρυθρον μάρμαρον λατομείου. Ύψος τούτου 0,26, διαστάσεις της άνω επιφανείας 0,34 x 0,18, μήκος της κάτω επιφανείας μετά των όνύχων 0,59 μ. Όμοιον λεοντόποδα μετέφερα από τον Φραγκομαχαλάν εκ της οικίας Βασιλείου Πικούνη. Σφζεται ή βάσις άκε-

ραία μέ όλίγας άμυχάς επί των δακτύλων. Το μάρμαρον, ύπολεύκου χρώματος, έχει καλυφθή από άσβεστοχον έπίστρωμα. Η άνω επιφάνεια έχει διαστάσεις: 0,36 x 0,25 και ή κάτω μετά των όνύχων 0,38 x 0,43 μ. Άλλη όμοία βάσις άπειχίσθη εκ του κατεδαφισθέντος κτηρίου των Παλαιών Φυλακών, όμοίως έξ ύπερύθρου μαρμάρου λατομείου, αλλά εις την βάσιν της άπολεπισμένη ύψος 0,18 μ. Η άνω επιφάνεια, διαστάσεων 0,18 x 0,14 μ., φέρει τόρμον. Δύο μικρότεροι τόρμοι έχουν άνοιγή και εις την κάτω επιφάνειαν. Το μήκος της κάτω επιφανείας μετά των δακτύλων είναι 0,38 μ.

Τους λεοντόποδας, ως διακοσμητικόν στοιχείον, άπαντώμεν και επί ήλιακού ώρολογίου, άνευρεθέντος μεταξύ των ύλικών κατεδαφισθέντος τοίχου παρά τον ναόν της καθολικής Έπισκοπής. Τοϋτο στηρίζεται επί μικρού βάθρου, διαστάσεων 0,28 x 0,21 μ. Έπί της προσθίας όψεως του βάθρου άνάγλυφοι λεοντόποδες άπολήγουν εις το άνω μέρος εις λεοντοκεφαλάς, μεταγενέστερον γεγλυμμένας. Μεταξύ των λεοντοπόδων άκανθα. Διαστάσεις της όπισθίας επιφανείας 0,44 x 0,28 μ. Τομή πλαγία όριζόμενη υπό δύο έλικών, των όποίων τά άκρα ένούνται, καθορίζει τας θέσεις δύο πεδίων (Πί ν. 406 ζ').

Έτερον ήλιακόν ώρολόγιον μετέφερα πάλιν από τας Παλαιάς Φυλακάς. Έχει το σύνθετος σχήμα των κοίλων ώρολογίων, δέν διατηρείται όμως εις καλήν κατάστασιν. Σφζ. ύψος 0,36 και διαστάσεις της όπισθίας επιφανείας 0,38 x 0,20 μ. Το κοίλον στηρίζουν κεφαλαί δελφίνων, αί όποίαι προβάλλουν εις την βάσιν και τά σώματά των έκτείνονται έλικοειδώς εις τας πλαγίας στενάς επιφανείας του ώρολογίου.

Τά λοιπά εύρήματα εκ Χίου είναι τά εικονιζόμενα έν Πί ν. 406 α θραύσματα άττικών έρυθρομόρφων άγγείων μετά λειψάνων διονυσιακών παραστάσεων και κεφαλής όπλίτου, δύο θραύσματα έξ άγγείων μετ' άναγλύφου διακοσμήσεως (Πί ν. 406 β - γ), χείρ ειδωλίου μετά πλαστικού ψελίου εις σχήμα όφως (Πί ν. 406 δ) και δύο κεφαλαί ειδωλίων, ή μία άνδρική (Πί ν. 406 η), ή έτέρα γυναικεία (Πί ν. 406 ε).

ΑΝΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ

*

Χίος, Μουσείον: α. Όστρακα άπτικων έρυθρόμορφων άγγείων, β - γ. Θραύσματα άγγείων μετ' αναγλύφου διακοσμησέως, δ. Χείρ είδωλίου, ε. Γυναικεία κεφαλή είδωλίου, ζ. Λεοντόπους έκ τού Άγ. Ιωάννου Άττικής, η. Ηλιακόν όρολόγιον, θ. Κεφαλή άνδρικού είδωλίου

ΑΝΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ